

ва подсказва, че и там е създаван/ в планинския район на Сливенско, Сливен и Котленската планина. Повечето хайдушки песни и предания в полянските села са пренесени от планината по различни пътища и начини. Като създадени в тях може да се определят част от песните с подчертано разбойнически сюжети, маркиращи и конкретно пространство. Категорично може да се каже, че богатството на теми, сюжети и варианти е характерен факт за планинските райони, които са и естествената среда на хайдутите.

Не са малко в сливения хайдушки фолклор „универсалните“ за общобългарската фолклорна хайдушка традиция мотиви, но осмислени чрез конкретни исторически личности от този регион. Голяма част от песните и особено преданията са изцяло творчество на местния народен творец.

Съществен момент в настоящото изследване е систематизацията на събрания материал. Такава систематизация на сливения хайдушки фолклор е правена от Т. Ив. Живков в цитирания сборник в съответствие с идейно- тематичния принцип и в определена степен историко- хронологически, съобразно историческата адекватност на образите най- вече в песенния фолклор. Като се има предвид и принципа на систематизация на хайдушките песни от Д. Осинин, чиято цел е била „да се разкрие животът на хайдутството - от пукването на пролетта до окапването на шумата през есента“⁹⁰ като най - точен беше избран принципът на „следване“ на фолклорната „биография“ на хайдутина и хайдушката дружина. Този принцип се наложи и като един от водещите в изложението.

Структурата на предлаганото изследване включва уводна част, три глави и заключение. Всяка от главите има своя „вътрешна“ организация, обозначена чрез подзаглавия, поставящи определени акценти.